

Зарубіжна література

Дата – 25.03.2020 Група ЕМ-13

Викладач. Симканич-Балог Г.О.

Тема уроку. Зміни в драматургії на межі ХІХ – ХХ ст.. Моріс Метерлінк – як теоретик і практик «нової драми». Концепція символістського театру.

Пояснення навчального матеріалу

Моделювання «Карти пам'яті»

Слово викладача

Серед відомих новаторів у галузі драматургії можна назвати імена Б. Брехта, Г. Ібсена, Б. Шоу. У розвиток національного театру і драматургії кожен із них вніс своє. Моріс Полідор Марі Бернар Метерлінк (29.08.1862-05.1949) також належав до загальноновизнаних експериментаторів. Цього найвидатнішого драматурга Бельгії, якого ще за життя називали «бельгійським Шекспіром», вважали засновником символістського театру. Моріс Метерлінк — лауреат Нобелівської премії (1911). Найвидатніші твори М. Метерлінка, створені на зламі ХІХ—ХХ ст., правлять за взірць символістської драми

(Учні записують конспект) Етапи творчості М. Метерлінка

М. Метерлінка вважають засновником символістського театру. Хоча він ніби й не був у прямому розумінні слова релігійною людиною, однак через містицизм межа між вірою в Бога і світоглядом драматурга майже зникла. Місце Бога в його світогляді посіло ще більш невиразне і невизначене поняття — Невідоме. Трибуною Невідомого став символістський театр Метерлінка, «театр смерті».

Усім керувало Невідоме, над світом панували «небачені», «фатальні сили, наміри, які нікому не відомі». Часом невідоме набувало вигляду смерті, але лише часом — подальша конкретизація цієї загадки неможлива. Людина — жертва Невідомого, безсила і жалюгідна істота, віддана у полон «байдужої ночі». Відповідно, «наша смерть керує нашим життям, і наше життя не має іншої мети, ніж наша смерть».

Усе символічне у «театрі смерті», усе — лише натяк на Невідоме. Людина залишена наодинці із загадкою, із Невідомим. Драматичний конфлікт звужений, усі перипетії, усі можливі ускладнення усунені. «Театр смерті» був першою фазою драматургії Метерлінка. На початку 90-х років він переглянув свою символістську концепцію. І від «театру смерті» Метерлінк перейшов до «театру надії». Тож наступні п'єси Метерлінка відрізнялися від «театру мовчання». Наприклад, у п'єсі «Смерть Тентажіля» (1894) смерті протиставлено кохання. Сестри Тентажіля прагнуть визволити його з-під влади Невідомого. І це вже не статична драма — герої стали до боротьби з Невідомим. Тепер, на думку письменника, найважливішим є «людство», часткою якого були «ми», а «бідність, праця без надії, злидні, голод, рабство» — це слова не Божої волі, а «наша власна справа». Письменник прагнув переробити містику, песимізм, оспівував активність, боротьбу, пізнання, а в плані естетичному подальший шлях драматурга пролягав від символізму до романтизму, від «театру смерті» до «театру надії». Найвідоміший твір цього періоду — «Синій птах».

Ознаки «Театру смерті»

Дія містично-символічна, відбувалася в умовних обставинах; не мала конкретних ознак дії та

Ознаки «Театру надії»

Дія казково-романтична; оптимізм, добрий гумор, веселий, радісний настрій; боротьба добра і зла;

часу; головне — передчуття; присутність Смерті, Невідомого; бажання знайти ідеал; перевага темних кольорів; персонажі позбавлені індивідуальних рис	головне — пошуки істини, пізнання; зображення нереального життя; головний мотив — всемогутність людини; Невідоме уподібнювалося Богу
--	---

Бесіда

- Яке враження справило на вас ознайомлення з біографічними відомостями про Моріса Метерлінка?
- Які риси характеру письменника заслуговують на повагу?
- Схарактеризуйте основні періоди творчості М. Метерлінка.

Асоціативне малювання

Продовжте речення: «Моріс Метерлінк — ...».

ДОМАШНЄ ЗАВДАННЯ Опрацювати матеріал підручника ст..206-210. Прочитати сюжет казки-песи «Синій птах» ст..211. (Зарубіжна література 10 кл. Кадоб'янська, Удовиченко)